

157

erat quasi nihil. Ista autem vilia
aut nō debem⁹ a deo petere: aut cū
moderamine a condicōne petere.
Non enim debem⁹ ea petere. quia
nō deest deum tam vilia dare. Exē
plum vt refert Seneca q̄ alex̄ a deo
cuidam petenti denarij; dedit v̄z
tem. Et cū ille diceret sibi tantum
donū non oueniē. Respondit. Nō
quero inquit quid te deceat recipere
sed quid me deceat dare. Cris.
sup Math. Illa a deo pete que a ti
bi expediāt accipere. a illi deceat
dare. Si enim eū semp petis terre
na: aut difficile impetras: aut nō
impetras. Quomodo em̄ libenter
prestat ea nō habenti: que si ha
les monet vt ea otēnas. Si au
tem tēpalia petim⁹. debem⁹ ea auz
moderamine petere a condicōne.
De moderamine dicit Bern. In pe
tendo temporalia caueda est sup
fluitas. Proverb. xxx. Diuitias a
paupertas ne dederis mihi a cete
ra. Thimo. vi. Habentes alimē
ta a quib⁹ regamur: hijs cōtenti
sum⁹. De obdicatione dicit Augusti
n⁹. Cum a deo petitis tēpalia: auz
modo petite a cū timore. Illi omie
tite vt si p̄sint det: si sciat obre nō
det. Quid autē p̄fic: ipse scit medi
cus nō egrot⁹. Bona media sunt
bona spiritalia: a ista sūt petēda
cū attentione a feruore. Contra il
los qui nō habēt attentionē dicit
Math. xv. Popul⁹ hic labijs
me honorat: cor autē; eo plonge
ē a me. Augustin⁹. Sicut vox sine

modulacōne est vox picatum: sic
oratio sine deuocōe est quasi mu
gitus bou. Idem. Ecce quid minie
deō facis si; aliquez iudicem inter
pellas: a cum subito loquaris ad
eum illum dimittas: a cum alio fa
bulal incipias. quando te tolera
bit: a tamen de⁹ tolerat idest suf
fert corda peccantium a diuersas
res cogitantū. Ciprianus. Quo
modo audiri te postulas a deo: cū
tu teipsum non audias. Deuz tui
memorem esse vis a tu tui memor
eē non vis. De feruore autem dicit
Jeremie. xix. Cum quesieris
me in toto corde vestro: inueniar
a vobis. Vnde dictum fuit moyfi
tacenti: sed corde clamanti. Ero 8.
nono Quid clamas ad me. Gre
gori⁹ in moralib⁹. Eternam vitaz
si ore petimus nec cum corde s̄fide
ramus: clamantes tacemus. Sig
nū autē s̄fiderij interioris ē: abū
dantia fletus exterioris. Vnde Au
gustin⁹. Quanto quis est s̄fictior
a sancti desiderij plenior: tanto fit
in oratione ei⁹ fletus vberior. Vn
de dicit b̄tus Gregorius vbi sup̄
Veraciter orare est amaro com
punctionis gemitus non compo
sita verba in oratione resonare.
Bona summa sunt bona celestia.
Et illa non tantum petēda sunt
cum attentione a feruore. sicut bo
na spiritalia: sed etiam cum hu
militate a sine presumptione. Cū
humilitate petunt qui de suis me
ritis non confidunt. Bernardus

bona summa

In impetracone beatitudinis elatio est cauenda ne tanq̄ ex proprio merito ꝛ fiducia requiratur. Stultus eēt ille paup̄ qui cum manibus plenis elemosinā peteret. sic stultus eēt ille qui ex meritis propriis beatitudinē eternam obtinere vellet. Cū dicat Luce. xxv. Cum feceritis omnia que precepta sunt vobis dicite: serui inutiles sumus. quod debuimus facere fecimus. Cauenda est igitur presumpcio ne sine nro labore gloriā velim⁹ obtinere. De tali presumpcione reprehenduntur filij zedei qui sine labore ꝛ passio ne volebant cum xp̄o regnare. Matth. xx. Nescitis quid petatis. **Secūdo** oportet q̄ peticoes nostre fiant cū instantia ꝛ p̄seuerantia. quod notat p̄ verbū subiunctū: cū dicat. petieritis. Jaco. vlti. Multū valet deprecatio iusti assidua. Ad roma. xij. Oraconibus instantes. Illi vero instant ꝛ non p̄seuerant: qui primo instāt feruenter. postea tepide. ꝛ post hoc frigide. Aug⁹. sup. ps̄. Multi in nouitate sue conuersionis feruenter orant. postea languide: ꝛ postea frigide. q̄ securi stant. Sed cum videris de precatōnem tuam nō amotam a te: securus esto. q̄a nō est amota misericordia eius a te. Ideo dicit Ecclesi. vij. Maior est finis orationis q̄ principiu. Nam oracō hēt principiu. mediū ꝛ finem. Principiu oportet fieri mediocriter. Mediam feruenter ꝛ finē p̄seueranter

27

Chimera

3

Sed multi sunt qui peruertunt ordinē qui feruenter incipiunt. ꝛ tepide mediant ꝛ frigide consumant. **Isti** sunt similes chimere. Aug⁹. Prima pars est leo qui est animal calidū. medium est capra: que ē animal temperatū. finis est sp̄s qui est animal frigidum. **Tertio** oportet q̄ illi qui petunt habeant imitationē vite. quod notatur cum dicitur patrem. quasi dicat. Ille qui petit non debet eē fili⁹ dyaboli per imitationem malitie sed filius dei p̄ imitationem p̄fectionis ꝛ gratie. Matth. v. Estote perfecti sicut pater vester celestis perfectus est. **De⁹** enim illos nō exaudit: q̄ in peccatis sunt. Joh. ij. **Sci⁹** q̄ peccatores de⁹ nō exaudit. Tales em̄ qui a dō aliquid petunt ꝛ semper in peccō existūt trib⁹ similes sūt. **Primo** q̄ vellet sanari ꝛ haberet ferz̄ in vulnere. Ps̄. lxxv. Sicut nullū proficit in vulnere medicamentū si adhuc ferz̄ in eo sit: ita nihil proficit oracō illius cui⁹ adhuc peccatum in mente. vel odiū manet in peccatore. **Secūdo** similes sūt illi qui aliu laudat ꝛ etiam vitupat. Cris. Qui orat ꝛ peccat nō hon orat deū: si h̄ ludic. **Isti** sūt similes militib⁹ qui xp̄o genua flectebāt ꝛ alapas dabāt. Tal̄ ē feneator q̄ ex vna parte orat. ꝛ ex alia parte fenerari nō cessat. **Tertio** similes sunt aui que vult volare inuiscata vel mole carnis aggrauata sicut stercutio vel laqueis irrelita. **Amīna** quideꝛ eā

Principiu feruet. mediū tepet. alget ꝛ p̄m̄d.

margin notes on the right edge of the page, partially cut off.

in uisceribus p auaritia; Ambrosi⁹
 in libro de bono mortis. Du autu
 petim⁹ strangulamur. dum arge
 tum querimus. visco eius inhere
 m⁹. dum prelia euadim⁹. laque
 is alligamur. Inflat per supbia
 Sapien⁹. quarto. Discumpit illos i
 flatos malleo. s. sine final. Et sine
 uoce exultationis uel defensionis.
 Illaqueatur per luxuriam. Eccle.
 vii. Inueni mulierem morte ama
 riorum que laque⁹ uenatoris est.
 a sagera a cor ei⁹ a uincula man⁹
 eius. Laqueo capiuntur aues. sa
 gena pisces. uinculo homines liga
 tur. Mulier ergo cepit auē laqo.
 quando cepit dauid celestia pene
 trantem. uinculo cepit hominez
 rationalem. quando decipit salo
 monem tam sapientem. Sagera
 cepit maximu piscem. quando de
 cepit a ligauit sampsonē tam po
 tentem. Vnde uersus. Adā samp
 sonē loth dauid a salomonē. Fe
 mina decipit: q⁹s modo tut⁹ erit.
 Quarto oportet q⁹ illi qui petunt
 habeant discrecionem. ut. s. petant
 que sunt ad salutem. Quod nota
 tur. cum dicitur. In nomine meo
 a cetera. Non pete in nomine sal
 uationis. quicquid petitur cōtra ra
 tionem salutis. Ideo notandum
 est fm Aug⁹. Mali petūt aliquā
 do bona a quia mali sūt exaudiri
 non merentur. Qui enim deū con
 temnit in suis preceptis: exaudiri
 nō meretur in orationibus suis.
 Prouerb. decimo septimo. Qui de

xxvii

clinat aures suas ne audiat legē
 oratio ei⁹ erit execrabilis. Aliqn
 do mali petunt mala. tunc aliqn
 do exaudiuntur. Aliquando autē
 non. Quando nō exaudiuntur tūc
 est signum misericordie. Jacobi
 quarto. Petitis a non exaudimi
 meo q⁹ male petitis. Quando au
 tem exaudiuntur tunc est signū
 ire. sicut dyabol⁹ exauditus fuit
 quādo petijt temptare Job. Exau
 ditus enim fuit ad uoluntatem: s.
 non ad utilitatem: quia maiorem
 acquisiuit damnationem. Aliqn
 do boni petunt bona. tunc aliquā
 do exaudiuntur. Psalmista. Ad
 dominum cum tribularetur clama
 ui: a exaudiuit me. Aliquādo re
 ro non exaudiuntur. hoc est q⁹
 aut p indignis petūt. Jeremi⁹. sep
 timo. Noli orare pro populo isto.
 nec assumes pro eis laudem: a ora
 tionem. a non obstitas mihi: q⁹a
 non exaudiam te. Aut quia alio
 tempore magis congruo accipiunt
 quod petunt. Augustinus. Qui a
 deo aliqd pete quod non accipit
 ab alio accipe de let. Quedaz em
 non negantur: sed ut congruo de
 tur tempore differunt. Vnde cū ec
 clesia quotidie petit. Adueniat re
 gnum tuum. Statim nō aduenit.
 s. iudicio futuro adueniet. Aliqn
 do boni non petūt bona. sicut apo
 stolus appetit stimulum carnis a
 se remoueri. Illa enim amocō sti
 muli bona apostolo non fuisset.
 quia ob humilitatis gratiā data

accipit

ut i q⁹ p⁹
 accipit v⁹ i
 p⁹mat⁹. i. q⁹
 cupit v⁹ i
 q⁹ p⁹at⁹

sibi fuerat Et si temptacione caru
 issset salu⁹ eē nō potuisset. Aug⁹.
 Exauditur dyabolus petens Job
 temptandū. a nō exauditur apo
 stol⁹ petens stimulu⁹ carnis amo
 uendum. Exaudiuit dñs quē dis
 posuit damnare. a nō exaudiuit
 quē voluit saluare. Na; eger petit
 vnu⁹ a medico a medic⁹ nō dat.
 Nō exaudit ad voluntatē vt exau
 diat ad sanitatē. Qñ aliquis sine
 peccato existens / que ad salutem
 sunt petit. hec tm̄ domin⁹ p̄mittit
 cum subiungit. Dabit vobis Sed
 etiam cum iuramento p̄mittit di
 cēns. Amen amē dico vobis a est
 mod⁹ ipsi iurandi. Homo quidē
habet suum modū : a xps suum
 Homo tres modos habet iurandi
 Vn⁹ fuit in veteri lege. s. viuit dñs 11
 Regū. vi. Viuit domin⁹ qz iuda; a;
 ante dñm qui elegit me. Ali⁹ mo
 dus fuit in tēpore p̄natiue ecclē
 s. Testis est mihi d⁹ cui seruiō in
 spiritu meo. Terti⁹ est moderno
 tempe quo iuratur p̄ dū: p̄ s̄cta
 euangeliā a sandam mariam. Si
 militer d⁹ habet tres modos iu
 randi. Vnus fuit ante legem. s. fi
 cut ad abrahā. Per memetip̄m
 aē. Secund⁹ fuit in lege vt Viuo
ego. Terti⁹ in euāgelio. s. Amen
 amen dico vobis a vere. Semina
 tio autē istius dictionis amē est
 ad confirmacionem p̄missionis. ¶

No
 3

hō iurat pro mō.

ad rō. 1

dey h; mo 7 s̄m
 ay lege
 in lege
 in euā.

de estra dōi Amē ap̄t
 1. 2. v. c. Et vidē in
 s̄m p̄. in thesaur⁹ d
 tpe 109 p̄.

¶ Sc̄quitur sermo secund⁹ eius dē

Usq; modo n̄ petistis quic
 q̄ in nomine meo. Peti
 te a accipietis vt gaudiū
 vestr⁹ plenu⁹ sit. Quūvis omni tē
 pore sit orandū tamē ecclesia hñs
 tri⁹ diebus tria tempora elegit.
 Primum añ ascensionem in quo
 letanie institute sunt vt. s. aduoca
 to suo ad curiā p̄genti petitiones
 porrigat. Secundum inter ascen
 sionem a penthecostē exemplo apo
 stolor⁹ qz tunc oracōni instabāt
 vt spiritū sandū acciperent. Ad.
 pri. Et hñ omēs pseuerātes erāt
 in oracōne aē. Filij enim regū eg
 no recuperato larga munera mili
 tib⁹ largiunt. Ideo ecclesia orat
 post ascensionem vt ab ip̄o xp̄o in
 suo regno cōfirmato munera gra
 tiar⁹ accipiat. Ps. Mirificauit do
 min⁹ sandū suum. Tertū ē post
 penthecostē. Vñ tunc oracōnes a
 ieiunia sunt instituta: que cōfueru
 do ē vt regi coronato se milites in
 sua regia custodia recomendent.
 Ergo ecclā orat post penthecostē
 vt d⁹ munera gratiar⁹ sibi colla
 ta custodiat. Ps. Cōfirma hoc de
 us qd̄ opatus es in nob. Christ⁹
 ergo ad petēdu⁹ a ad orādū nos
 inducēs ait. Vsq; mō nō petistis
aē. In quib⁹ verb⁹ duo ponuntur
 Primo em̄ ep̄rehēdit humana ne
 gligētia. cū dicit. Vsq; mō nō pe
tistis. Secūdo cōmēdat liberalitas
 dīna. cū dicit. Petite a accipietis
 Circa p̄mū notādū qn̄ negligētia
 i orādō ē valde rephensibil⁹ ex eo

q' ipse orationes sunt valde vtilis
 a fructuose: a hoc in quatuor. Pri
 mo sūt dō placite. Secūdo angelo
 gte. Tertio dyabolo iimice. Quar
 to hōmi necessarie. Primo sūt dō
 placite triplici racōne. Sūt enim
 tributū dei. sacrificiū dei. murus
 dei. Tributū vero sūt qd dō psolui
 m'. Cū em hō tria a deo recepit. s.
 res corp' a animā. vult de' vt de
 reb' demus tributū. s. elemosina
 rum largitiōe. de corpore mortifi
 cationē. a de anima oracōne. Sed
 primū est d hīs q sūt hōmi ex.
 Secūdu de hīs que sūt hōmi itra
 tertū que sūt hōmi necessaria.
 Et iō illud ē hōmi magis gratū
 Cris. sup Math. De oracōne ē no
 bis sermo quā solā quasi spiritu
 ale tributū amā offert dō de v'isce
 rib' suis. Secūdo sūt sacrificiū dō
 quo deo odire facim'. Ps. Diriga
 tur oracō mea sicut incensū a cō. Il
 li offerūt deo sacrificiū matutinū
 q deo gratias agūt de eo q dedit
 eis bene incipere. Illi meridianū
 de eo q dedit eis bene otinuare. Il
 li vero offerunt deo sacrificiū vel
 pertinū qui deo agunt grās de eo
 q dedit eis sibi bñ finire. Vel illi
 offerunt dō sacrificiū matutinū
 q offerunt dō iuventutē. Illi meri
 dianū qui offerunt dō virilem eta
 tem. Illi vesptinū qui offerūt deo
 suā senectutē. De isto sacrificiō dī
 cit Cris. sup Math. Vis scire q p
 tiōsa ē oracō. Nulla iustitia thy
 miamati oparatur nisi oracō so

la. Sicut em thymiam a bēste cōfe
 ctum delectat hominem odorantē
 sic oracō iusta suavis est āte deū.
 Tertio sunt mur': quia sicut mu
 rus opponit a aduersario ex ad
 uerso venienti occurrit: ita dei ira
 sanctorū precib' frangitur. Vnde
 a moyse dicit Exodi. xxxij. Dimit
 te me vt irascat furor me' contra
 eos. Et q' pauca sunt q sic se p mu
 ris opponāt a deū timeant. Iō dī
 citur ezech. xij. Nō ascendistis ex
 aduerso. nec opposuistis vos mu
 rū p domo israel vt staretis in p
 tio in die dñi. Psal. xliij. Nō est q
 inuocet nomē tuū: qui surgat a
 timeat. Secūdo orationes sūt gte
 angelo. Cris. Vis scire dignitatē
 orationis morvt de ore pcesserit
 fuscipiant angeli eā in manibus
 suis a offerēt añ deū. Ps. Preue ne
 rūt pncipes o iūdi p salientib': in
 medio iuueculaz tymp anistrā
 rū. Isti pncipes sunt āgeli q diuin
 gūt se psallētib' dī. de qb' dicit
 Eph. v. Cātātes a psallētes i cor
 dib' v'is dño. Et eos pueniūt qz
 o'omb' eoz occurūt a i manib' p
 fuscipiūt. Et sūt i medio iuuecula
 rū a amāz q in orādo a psallendo
 dicunt eē iuueculē a alacres a fer
 uētes a ifatigabiles h' dūt eē tym
 panistrīe a memoriā xpī i corde
 portare a retiere. Christ' em dicit
 tympanū qz i eo sūt figurā speica
 id est veritas eterna a pellis extensa
 id est caro crucifixa. a melodia id
 est anima omni gaudio plena.

lxiiii
 tenet. te

Tercio oraciones sunt dyabolo inimice: a hoc i triplici de causa. Sicut enim scutum dei quo temptacionibus inimici resistimur. Ambrosio. Bonum scutum est oratio quo ab anima aduersarii spicula repelluntur. Unde Psal. Inimici mei deridebant michi: ego autem orabam. Tunc enim ad istam oracionis scutum omnis temptatio frangitur quam ipsa oratio cum magna fide effunditur. Epistolam. v. In omnibus fumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. De isto scuto orationis dicit Sapiens. viij. Proferes. Saaron seruitutis sue scutum oratione restitit ire et sine ipso fuit necessitati. Dicitur oratio scutum quod sicut scutum habet tres angulos: sic oratio debet fieri cum fide sine aliqua hesitatione. Et cum spe sine aliqua diffidentia. Et cum caritate et cum desiderio orum feruore. Secundo sunt sagitte et iacula quibus vulneramur. Psal. Emitte sagittas tuas et turbabis eos. Origenes super Numeri nono. Multo plus valet unum sanctam orationem quam peccatores innumerabiles pugnando. Oratio non tantum celos penetrat: quinimo in terris hostes vincit. Exodi. xvij. Cum eleuaret manus moyses vincebat israel. Cum autem paululum remisisset vincebat amalech. Tercio sunt carbonem quibus dyabolum incendimus. Thome. vi. Cordis eius particulam si super carbonem ponis fumus eius exterminat omne genus demoniorum

sive a viro aut muliere. Ita duo sunt sagittas et carbonem petebat pro parte a sibi dari omnes dolosas suggestiones dyaboli. Psal. Quid dicit tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam. Sagitte potentis acule cum carbonibus. Quarto orationes sunt homini necessarie ex eo quod sunt nuntii quem homo mittit ad deum ut petat succursum quod ab hostibus assidue circumdatus sumus. Psal. Intret in conspectu tuo oratio mea. Dicit glossa. Magna virtus orationis hic notatur que quasi que data persona ad deum mittitur ut mandata peragat quo caro peruenire nequit. Isti nuntii associantur due domelle quod significatum est. Wester. xv. ubi dicitur quod ipsa ad regem cum duabus famulis ingrediens vni illarum imittebatur: altera indumenta in humum defluentia colligebat. Wester interpretatur abscondita siue eleuata signat orationem que debet esse abscondita a favore populi: eleuata pro feruorem ad deum: due famule sunt elemosina et ieiunium: cum quibus debet venire ad regna celorum. Famula prima cui oratio imittitur est ipsa elemosina: que ipsam ad deum introducit. Est enim elemosina sicut petitionarius principis: qui si fuerit auarus ostium illi clauditur: si munificus ei aperitur. Proverb. nono. Donum hominis dilatat viam eius: et ante principem faciem ei facit. Famula que resti

menta defluentia colligit est ieiunium quod affectus carnales restringit ne nimis lasciuant. ep̄b. vi. State ergo sicut in lumbis uos in ueritate. Secundo ponitur literalitas diuina que apparet in tribus. Primo in hoc quod ad petendum nos inuitat dicens. **Petite.** Pauci sunt qui inuitant ut ab eis petatur. Refert Seneca quod cynicus ab antigono rege talentum petiit. Respondit ille. plus est quam cynicus petere debet. Tunc petiit denarium. Respondit ille minus est quam regem dare debet. et sic turpem uiam excusandi inuenit cum potuisset dare denarium tanquam cynico et talentum tanquam regi. Deinde autem se non excusat sed homines ad petendum inuitat. Augustinus. Non autem hortaretur te petere nisi ut dare uellet. Erubescat humana pigrina. Plus uult ille dare quam nos accipere. Plus uult misereri quam nos a miseria liberari. Hoc monet apostolus per Thimotheum. v. Sine intermissione orate. Quod fit tribus modis. Primo locis et temporibus debitis orando. Ambrosius in libro de uirginibus. Solemnes orationes sunt deferende cum gratiarum actione. Cum a somno surgimus. cum procedimus. cum cibum sumere paramus. cum sumperimus et cum cubitum id est dormitum pergitur. Secundo celestia desiderando. Augustinus super illud. Sine intermissione orate. Bonum desiderium continua est oratio. Tertio bene incedo uel bene opera

do. Augustinus. Iustus nunquam desinit orare nisi desinat iustus esse. Et semper orat qui semper bene facit. Origenes. Si omnis actus iusti que secundum deum facit oratio reputatur et sine intermissione que iusta sunt agit sine intermissione orat nec unquam ab oratione cessat: nisi esse iustus desistat. Secundo apparet literalitas dei in hoc quod ad magna petenda nos admonet dicens. **Petite ut gaudium uestrum plenum sit.** Gaudium mundi est uacuum. **1. Sa. xix.** Sicut somniat esuriens quod comedit. cum autem fuerit experge factus uacua est anima eius. Gaudium enim de spiritualibus in presenti est semiplenum. Corinthe. xiii. Ex parte credimus et ex parte per hetaimam. **1. Sa. pri.** Vinum tuum mixtum est aqua. Gaudium autem beatorum est plenum. **Beati.** Reuera illud est bonum et summum gaudium quod non de creatura sed de creatore percipitur. Cui comparata omnis alia iocunditas meror est. omnis suauitas. dolor est. omne dulce amarum est. de eorum frigidum. omne postremo quod cumque delectari potest molestum est. Tertio apparet dei literalitas in hoc quod ad dandum nos assecurat dicens. **Et accipietis.** **1. Sa. xvi.** **Matth. sexto.** **Petite et accipietis.** **1. Sa. xvi.** querite et inuenietis. **Pullate et aperietur uobis.** **1. Sa. xvi.** **Augustinus** in sermone de uerbo domini de monte exponit ad ducendum exemplum alicuius hominis qui ad locum

1. Sa. xvi.

aliquem pgete vellet a tamē infir-
 mos pedes haberet a viā nesciēt a
 loci illi⁹ ianua eēt clausa. Optet
 ergo p̄mo q̄ i pedib⁹ sanet⁹ q̄ si
 bivia mōstretur q̄ paz valet sa-
 nos pedes habere a p̄ dūmos per-
 gere. Deinde q̄ sibi hostiū apiet.
 alit sibi nihil valeret nec ābulaē
 potuisset. Nos ḡ p̄ viā p̄ntis exili-
 sum⁹ ad pacnāz puenturi māsiō-
 nē. P̄ctōr autē hēt infirmos pedes
 amē p̄ p̄ctm̄. P̄s. Misere mei q̄
 niā infirm⁹ sū. Ignorat viāz q̄ du-
 cit ad celū. P̄s. Viā ciuitatis ha-
 bitaculi nō inuenerit. Et celestis si-
 bi ianua est clausa Mat̄h. x. Et
 clausa ē ianua. Debet ḡ petere sa-
 naōnez suā a suauitate accipiet.
 p̄s. Sana amīnāz meā q̄ peccauit
 tibi. Debz q̄rere viā directionis a
 eā inueniet. Et hoc est q̄d subdit.
 Querite a inuenietis. Hoc autēz
 facit grā spūssandi. p̄s Spūs tu⁹
 lon⁹ dūduet me i terrā rectā. Deet
 pulsare a petere celestis ianne ap-
 tionē ut sibi apiat. Et hoc est q̄d
 subdit. Pulsate a p̄iet vob. P̄s.
 Januas celi apuit eis. P̄saie. xli.
 Aperiā ad eū ianuam celi a porte
 eius nō claudentur.

Sequitur sermo tertius eius de.

Xpie em̄ p̄ vos amat: q̄a
 vos me amatis a credi-
 distis q̄ a dō exiui aē. Di-
 scipuli xp̄i plurimū affectabant.
 Primo si de⁹ eos in petitionib⁹ ex-

audire deberet. Secūdo si de⁹ ama-
 ret eos. Tertio si xp̄us cū p̄ie est
 eius de substantie. Quarto si chri-
 st⁹ ad patrē debēt redire Christ⁹
 q̄ oia nouit occulta cordiū ad illa
 q̄ tuor eis vidit. Primo q̄ in suis
 petiōnib⁹ erāt exaudiendi. Ideo
 dixit eis. Amē amen dico vob q̄c
 quid petieritis p̄iez in noie meo
 dabit vob. Secūdo q̄ a p̄ie erant
 dilecti. Ideo dicit. Ip̄e enim pat̄ amat
 vos. Tertio ōndit eis suā eterna-
 z p̄cessionem a patrea suā tempo-
 lem generacōnez a m̄ce. Cū dicit
 Exiui a patre a veni in mundum.
 Quarto ōndit suā reuersionē ad
 p̄rem. cū ait. Itēz relinquo mun-
 dū a vado ad p̄rem. Discipuli ego
 vidētes q̄ eis manifestauit ōmnia
 q̄ in corde habebat. dixerunt. Ecce
 nūc palam loq̄ris a puerbiū nul-
 lū dicitis. Sūt autē puerbia sedm̄
 Augustinuz dicta occulta que so-
 lent homines dicere a non intelli-
 gere. Nunc scimus q̄ scis omnia.
 Beda. Illum merito scire omnia
 quasi deum confitentur. Aperce
 nanq̄ diuinitatis est inditiūz no-
 scere cogitationuz secreta. Et nos
 possum⁹ dicere q̄ domin⁹ nos ter-
 ihesus christus de hīs quatuor
 nos certificat. Primo de nostraz
 orationum audicōne. dicit enim
 Amen amen dico vobis si quid pe-
 tieritis patrem. Sunt autem tria
 sedm̄ Bernardū in q̄dā sermone
 ne oracōnez n̄re exaudiant. s. pu-
 sillanimitas tepiditas a temeritas

Puillanimitas quide[m] impedit q[uo]d
 quando homo considerat sua[m] indig-
 nitate[m] no[n] aude[t] se conuertere ad
 dei dignitate[m]. Talis oratio sic timi-
 da in celum ascendere no[n] aude[t]: s[ed]
 in infimis iacet. Talibus illud di-
 cendum est **1sa. ij.** dicite puilla-
 nimes. o[mn]i: tamen: nolite timere.
 Secundum q[uo]d ipedit e[st] tepiditas
 Oratio em[en] tepida ascendit quide[m]
 sed statim deficit: q[uo]ia vigore[m] no[n] ha-
 bet. De talib[us] dicitur **Apoc. ij.**
 Vna[m] frigidus e[ss]es aut calidus
 sed q[uo]ia tepidus es incipias te euo-
 mere ex ore meo. Tertiu[m] quod im-
 pedit est temeritas. Oratio enim
 temeraria ascendere conatur: sed
 cum a dei virtute repellitur: non
 tantum no[n] meretur gratia[m] sed eti-
 am puocat offensam. Tales su[n]t
 orationes illo[rum] qui de suis meritis
 intumesca[n]t. sicut fuit oratio pha-
 risei. de quo dicitur **Luce decimo**
octauo. Pharisaeus stans apud
 se orabat dicens. Gra[s] tibi ago
 Ut ergo oratio nostra exaudi
 mereatur sicut dicit ibi d[e] Bernar-
 dus. Oportet q[uo]d sit fidelis. seru[us].
 q[uo]ia humilis. Fidelis o[mn]i oratione
 mitatem. seruens o[mn]i oratione
 tepidam. h[um]ilis o[mn]i oratione
 am. Secundo nos certificat de pa-
 tris dilectione. cum dicit. Ip[s]e em[en]
 pater vos amat. Q[uo]ia aut[em] pater di-
 ligat nos per quinque signa mani-
 festat. Primo p[ro] hoc q[uo]d omnia visi-
 bilia dedit nobis in x[rist]u. **Ps.** Con-
 stituisti eu[m] super omnia opera ma-

nium tuarum. Omnia subiecisti
 a cetera. Secundo p[ro] hoc q[uo]d omnia
 celestia et angelos dedit nobis in
 ministerium. Ad **Heb. p.** Omnes
 sunt administrato[rum] spiritus mis-
 si in ministeriu[m] dei p[ro]pter eos q[ui] he-
 reditate[m] capiunt salutis. Tertio
 p[ro]pter hoc q[uo]d filium suum dedit no-
 bis in pretium redemptionis Cor-
 deo. In hoc apparet caritas dei
 in nobis. quonia[m] filium suu[m] uni-
 genitu[m] misit in mundum ut uiua-
 mus per eum. Quarto p[ro] hoc q[uo]d de-
 dit nobis spiritum sanctu[m] in p[ro]u-
 legiu[m] adoptionis. **1 Jo. ij.** In hoc
 cognouim[us] quonia[m] manem[us] in
 ipso et ipse in nobis: quonia[m] de spiritu
 sancto dedit nob[is]. **Roma. viij.** Ace-
 pistis sp[iritu] adoptionis filio[rum] a[de]i.
 Quinto p[ro] hoc q[uo]d seip[s]u[m] nob[is] suat
 i[n] hereditate[m] adoptionis. **Ezech. i. viij**
 d[omi]n[u]s ipse e[st] hereditas co[m]p[ar]at[us]. Ista
 quinque signa amoris tangit Bern[ardus] su-
 p[er] illud. d[omi]n[u]s q[ui]d est ho[m]o q[ui] memor
 es ei[us]. Deniq[ue] mittis ei[us] sp[iritu] san-
 ctu[m]. Pro mittis eti[am] eis vultu[m] tuu[m]
 et ne quid vacet in celestibus ab
 opere sollicitudinis et illos bonos
 spiritus p[ro]pter nos mittis in mini-
 sterium nostru[m]. Tertio nos certi-
 ficat de sua eterna et t[em]p[or]ali gene[ra]-
 tione Cu[m] dixit. Exiui a patre. s[ed] p[er]
 eternam a p[at]re p[er]cessionem et veni in
 mundum p[ro] t[em]p[or]ale de matre gene[ra]-
 tione. Quatu[m] ad p[ri]ma[m] natiuitate[m]
 e[st] ymago dei p[er] eterna[m] generacione[m]
 Quatu[m] ad secundu[m] factus est
 speculum dei. Est igitur ymago dei

quantū ad primam natiuitatem
Sed notandū q̄ in hīs sētibz
ē quadruplex ymago. Primo per
generationē. sicut in filio Geñ. v
Genuit adam filiū ad ymaginē
a similitudinē suam. Secundo per
impressionē. sicut in nob̄ Mat̄ B.
xi. Cuius ē ymago hec a sup̄scrip
tio. c. Tertio p̄ dēcisionē; sicut i la
pide vel in ligno. Sap̄. xiiij. Artifex
fater sculpsit diligenter vt assimi
let ymagini hominis. Quarto p̄
colorū suppositionē sicut in parie
te picto. Ezech̄. viij. Vniūsa ydola
dom̄ depicta erant in circuitu in
pariete p̄ totum. Christus igitur
dicit ymago dei. Primo mō. s. per
eternā generationē. Col. p̄. Qui
ē ymago dei inuisibilis. Glosa v̄
plene simil̄ patri a de patre geni
tus. Joh̄. ix. Qui videt me videt a
patrem meū. Et in eodē Ego in pa
tre a pater in me est. Et itē. Ego
a pater vnū sum. Homo autem
dicitur ymago siue ad ymaginē
dei factus. Primo p̄ impressionē;
quia deus ipsi suam ymaginē im
pressit. Geñ. s. factam hominē ad
ymaginē; a similitudinē; nostrā
Vñ dicitur illud Col. p̄. Qui est
ymago dei inuisibilis Et alia glo
sa. Aliter est ymago regis in nū
mo a aliter in filio. Nos sum̄ nū
mus in quibz ymago dei est. Nul
la ymago coli dēt nisi que est q̄
ille. nō illa p̄ illo sed illa cum illo.
Secundo homo dicitur ymago p̄
dēcisionem. Corp̄ em̄ nostrū mo

do patitur multas supfluitates vi
tiorū a penalitātū; in beata re siue
redione omnis mortalitas a vicō
sitas a corpore decidetur a infantū
reformabitur q̄ corpore glorioso
cōfigurabitur. Phil. iij. Saluato
rem expectam̄ dominum nostrū;
ihesū christum qui ēformabit cor
pus humilitatis nostre cōfigura
tum corpore claritatis sue. Tercō
homo dicitur ymago p̄ colorum
appositionem. Anima em̄ nostra
modo habet defectū multo tū colo
rum v̄ diuersarū virtutum sed in
patria colorabitur a depinget̄ q̄
tuor coloribz. De quibz dicit̄ Ezo
di sexto s. fates velum de iacinto
a purpura a cocco bis tincto a bis
so rectora. Jacint̄ coloris est ac
rei siue celestis; purpura s̄ giuinei
coccus flāmei; bissus niuei Cinge
tur igitur anima colore iacinto;
siue celesti p̄ celestium dulcedinē
a suauitatem. Vñ Psalmista. De
lectationes in dextera tua sūt vsq̄
in finem. Cingetur colore purpu
reo siue sanguineo per munditiā
a puritatem. Licet enim sanguis
aliorum hominum inficiat tamen
sanguis domini nostri ihesu chri
sti habet virtutem purificationis.
Nam animas sanctorū purificat
a dealbat. Vñ dicitur Apocal.
tertio. Lauert stolas suas a de
albauerunt eas in sanguine ag
ni. Cingetur colorē bis tincto a coc
co siue flammeo per immensam
caritatem. Modo enim igniculus

dilectionis: tunc autē erit forma amoris. *Psal. xxi.* Dicit dominus Ignis est in syon et caminus in iherusalem. Cingetur colore bissino per lucidam et aptam claritatem. *Mo.* enim videmus obscure: sed tunc clare et lucide. *Corint. xiiij.* Videmus nunc per speculum in enigmate tunc autē facie ad faciem. Posset nihilominus dici quod in presenti etiam sancti viri dicuntur esse ymago dei et per impressionem. quia ymago dei est eis impressa et per deificationem: quod a se resecant omnia vitia et per colorum suppositionem. quod colores virtutum pingunt in anima per generationem: quod a deo generantur in gratia siue in gloria. *Iuxta illud Job. p.* Dedit eis potestatem filios dei fieri etc. Quantum ad secundam natiuitatem temporalem christus factus est speculum dei. *Sapientie. viij.* Candor est lucis eterne et speculum sine macula. Speculum autē fit ex coniunctione vitri cum plumbo. Quicumque homo specularetur in vitro tantum vel in plumbo tantum suam ymaginem videre non posset. Sed quando fit coniunctio utriusque: tunc ipsam videbit. Per vitrum significatur fulgida dei diuinitas. Per plumbum caro terrena. quod plumbum habet colorem tenebrosam. Homo igitur non potuit speculari in deo propter claritatem. *p. Thimo. vi.* Lucem inhabitat inaccessibilem. Nec in homine aliquo propter suam tenebrositatem. *Job. xxxviiij.* Nos quippe inuolui

mur in tenebras. *Idem* vitrum siue diuinitatis cum plumbo nostre humilitatis est coniunctum et sic vnum speculum est effectum in quo quilibet suos defectus speculari et reformare potest. Nam superbus ibi speculari potest humilitate; *Matth. quarto* discite a me quia mitis sum et humilis corde. *Auarus* per paupertatem. *Matth. octauo* Vulpes foveas habent et volucres celi nidus. *Gulosus* sobrietatem quod quadraginta diebus et quadraginta noctibus ieiunauit et nunquam carnes comedit se legitur nisi in agno paschali propter preceptum legis. *Tristis* iocunditate; *Psal. xliij.* Non erit tristis neque turbulentus. *Iracundus* patientiam et taciturnitatem. *Ibidem.* Tunc cui semper filius patris sui. *Quarto* nos certificat de sua gloria ad patrem reuersione. Cui dicit. *Itecum* relinquit mundum: et vado ad patrem. *Matth. vlti.* Dominus quidem ihesus assumptus est in celum et sedet a dextris dei. *Dextera* autem dei est equalitas dei et sunt potentia dei et virtus dei. et potestas dei. *Christus* autem dominus et deus noster frater noster et iudex noster. *In quantum* igitur est dominus et deus noster sedet ad dexteram dei. et in equalitate dei. *Psalmus dixit dominus ad* In quantum est frater noster et homo verus sedet a dextris et in potentioribus bonis dei. id est in potentiori modo. *Actum* septimo. Videbo celos apertos et filium hominis stantem a dextris dei id est in potentia dei

quasi deus vel iudex. Debit enim a pa-
ter ei potestatem; omne iudicium fari
endi. Joh. x. Potestatem dedit ei
omne iudicium facere: quia filius homi-
nis est.

Domínica infra ascensionē.

Sermo primus.

Quoniam venerit paraclit⁹
quē ego mittā; vobis
a patre spiritu veritatis
qui a patre procedit. Joh.
xv. Sciens benign⁹ domin⁹ de suo
decessu discipulorū animos per-
bundos eis benigne opatur a cō-
solatorē mittere pollicet. Iste enim
ē ordo cōsolationis vt dicit Greg.
in moral. vt si aliquē afflictu; vo-
lum⁹ cōsolari. pmo detem⁹ ei opa-
ti a emolliū. Et illud ostendit tripli-
ci exēplo dicens. Neq; enim ferrū fer-
ro cōiungit. si nō vtrūq; ex visione
ignis liqueat. Et durum molli nō
adheret nisi pri⁹ ei⁹ duritia tēpe-
ta mollescat. Sed nec iacētes eri-
gim⁹ nisi nos ad ipsos incline-
m⁹. Domin⁹ igitur discipulis tri-
bulatis descendēs sciens quia
remanebāt desolati ignavia timi-
di eos tripliciter cōsolatur. s. p mittē-
do quē mittet eis spm̄ sanctū. ad
cōsolandū eos a ad instruendum
ip̄s ignaros. a ad roborandum
ip̄s timidos. Primo enim p mittit
q̄ mittet eis spm̄ sanctū ad cōso-
landū eos desolatos Cū dicit. Cū

venerit paraclit⁹. Paraclit⁹ enim
cōsolator interpretat. Cōsolatur
enim in hoc mundo lugētes Math.
v. Beati qui lugēt quā ipsi cōsola-
bunt. Et potest hoc intelligi tripli-
ci luctu. Vel p luctu deuo cōmis q̄
fit p absētia visionis dei. Ps. Fu-
erūt mihi lacrimae meae panes cō-
mest. Vel p luctu p peccatōne culpe.
Ps. Exiit⁹ aquarū deduxerūt oculi
mei: quia nō custodieūt legē tuam
dñe. Vel de luctu lamētationis q̄
fit p aliq̄ graui tribulacōe. Ps.
Intret in aspectu tuo gemit⁹ cōpe-
dit⁹. Omnes isti luct⁹ in cōsola-
tionē vertent. Videm⁹ enim q̄ post
pluuiā sequit magna serenitas.
post nubilum magna claritas.
a post tempestatē magna tranq̄-
litas. Eodē mō post pluuiā deuoti-
onis sequit magna serenitas cō-
templacōnis Greg. Mēs in lacri-
mis baptisata in cōtemplacōe vi-
det limpidius. Post nubili lacri-
marū cōtriciōis sequit magna cla-
ritas exultacōis. Greg. sup illud
Gen. xxxij. Vidi dominū fatie ad
fatie. Primo enim ex vrente iusti-
tia caligo detergiatur a sic resplen-
dente raptim diuino lumine mēs
illustratur. Pro. xij. Cor quod
nouerit amaritudinē; anime sue
in gaudiū ei⁹ non miscebit extra-
ne⁹. Post tēpestatē lamētationis
sequit maḡ tranq̄llitas a cōsola-
tio mētis. Th. iij. Post tēpestatē
tranq̄llū facis p tēpestatē
a fletum exultationem infundis.

Explicio

pmū p̄le